

Katolícke náboženstvo je vznešené

28. januára 2024 ✝ Cirkev

„Aká si krásna, priateľka moja, aká spanilá!“

(Pieseň piesní 4,1)

Istý otec z čeľade skonával. Plačúce dietky kľáčali pri jeho smrteľnej posteli a so zaslzenými očami počúvali jeho posledné slová. „Deti moje! Dobre som vás vychovával, pre vás som žil, pre vás som sa trápil, zanechávam vám bohaté dedičstvo a spokojne odchádzam z tohto sveta. Svojho najlepšieho priateľa som vám ustanovil za radcu: milujte ho, ako mňa a nasledujte jeho rady. To je moja posledná vôľa.“

Šťastlivé dietky, o ktoré sa takto postaral ich otec.

Kresťania, padnite na kolená a klaňajte sa Nanebovstúpivšiemu Pánu Ježišovi, lebo o ňom hovorí ten závet konajúci otec. Keď sa lúčil so svojimi učeníkmi, všetkým ľuďom poručil svoje krvopotne nadobudnuté dedičstvo: svoju vieru, tzn. pravé katolícke náboženstvo, prostriedky spasenia, teda sv. sviatosti, svoje pozemské kráľovstvo, čiže svätú apoštolskú Cirkev. Okrem toho nám poslal Ducha Svätého, aby nám bol radcom, strážcom dedičstva a naším opatrovníkom.

Vznešené je naše katolícke náboženstvo. Je také krásne, ako sám Ježiš Kristus, jeho Božský zakladateľ. Len ten vedie hodný život človeka, kto žije podľa zákona tohto katolíckeho náboženstva. Ten vie nielen jesť, stonať, pracovať, ale ten požíva i krásy a slasti života.

Tento život hodný človeka vtedy sa vráti medzi nás, keď medzi nami opäť vzplanie náboženská horlivosť našich predkov, keď naplní sa každú nedeľu kostol nielen ženami, ale i mužmi, keď obkľúčia spovednice nielen deti, ale i otcovia, nielen dievky, ale aj mládenci. Takíto zbožní veriaci sú nielen podľa mena Kristovi prívrženci, ale i v skutočnosti zasadia sa za Krista, bojujú, prinášajú obete, a keď treba, i mrú za neho. Toto je živé, účinné, pracovité katolíctvo, po ktorom túži turíčna sv. pieseň:

Príď, ó, Duchu Stvoriteľu,
Tvojich verných Učiteľu,
Napln srdcia Tvojou milosťou,
Ktoré si stvoril Tvojou múdrosťou.

Procesia s Najsvätejšou sviatostou oltárnou

zdroj: wikimedia commons

1. Chodil som po Ríme a keď som si popozeral už mnoho pamätihodností, vstúpil som do jedného kostola. Okúzlený jeho krásou som zostal stáť uprostred. Slnéčné lúče prerážali maľované sklo vysokých okien a tajomnou žiarou naplnili svätý Boží stánok. Pred oltárom mihotavo horelo večné svetlo – akoby v ňom tlkotalo ľudské srdce – plápolaním sa raz rozšírilo, potom stiahlo. Za nemého ticha stojace sochy Svätých z výklenkov pozerali na mňa akoby z iného sveta. Z tohto zamyslenia ma vyrušili tiché kroky: malý chlapec priniesol k soche Matky Božej kyticu kvetín, potom pokľakol a modlil sa. Povzbudený jeho príkladom som si klakol i ja na mramorovú podlahu kostola. Moja duša na krídlach modlitby zaletela do neba, vošla dnu cez nebeskú bránu. Zabudnúc na pozemský život s pocitom nevýslovnej blaženosti sa rozprávala s Pánom Bohom. Prežíval som čarovné chvíle nebeskej slasti, akú nemožno okúsiť v kostole žiadneho iného náboženstva, len v katolíckom Božom chráme.

A to ešte nie je najväčšia krása nášho katolíckeho náboženstva. Krásu nášho svätého náboženstva nenachádzame vo zvukoch organu, ani v hlahole zvonov či v lesku cirkevného rúcha. Toto všetko slúži len ako náhrada našej ľudskej neschopnosti, aby naša poklona bola hodnejšia Pána Boha. Práve preto i Telo Božie kladíme na zlatý tanier, Krv Božiu držíme v zlatom kalichu. To sú krásne veci, ľudským zmyslom chváľitebné snahy, ale nie ony tvoria opravdivé krásy katolíckeho náboženstva.

2. Krása katolíckeho náboženstva javí sa v tej istote, že nám rozlúšti všetky tajomstvá života, odkiaľ sme prišli, na čo sme, kam ideme. Že ten v Nebi prebývajúci Pán Boh je naším dobrým Otcom, bez jeho vôle sa nám ani jeden vlas neskriví na hlave. Že Preblahoslavená Panna Maria je nielen podivnou Božou Matkou, ktorá bola bez poškvrny počatá a i po pôrode ostala Pannou, ale že je ona i našou milostivou Matkou, našou neustálou orodovnicou u Boha.

Krásou katolíckeho náboženstva je, že my žijúci žijeme vo svätom nerozlučiteľnom spojení so zomrelými veriacimi, dovtedy nás však kojí sladká nádej opätovného stretnutia.

Krásou katolíckeho náboženstva je, že existuje oslobodenie od hriechu a od pokuty za hriechy.

Krásu katolíckeho náboženstva javí sa v dobrodeniach siedmich sviatostí a v tej milosti, že pod spôsobmi chleba a vína samého Pána Ježiša Krista obetujeme každý deň vo sv. omši a tento Pán Ježiš sám seba podáva ľuďom vo sv. prijímaní.

Krásu katolíckeho náboženstva spočíva v tom, že ono učí nás žiť i zomrieť. Učí nás, aby sme čisto, spravodlivo a dobrotivo žili, aby sme odvážne a s dôverou vrátili svoju dušu do rúk svojho Stvoriteľa.

Teda katolícke náboženstvo nie je prejavom nálad či citlivým namýšľaním si, ale je realitou, cestu ukazujúcim svetlom, bezpečnou oporou na ceste do večnosti.

3. Niet na svete náboženstva, ktoré by vedelo tak veľkolepo prejaviť Božiu poklonu, ako katolícke náboženstvo.

Ako príklad uvediem Eucharistický kongres z roku 1926. Je všeobecne známou vecou, že katolíci každý rok organizujú kongres, vždy v inej krajine. Usporiadávajú ho na vyznanie viery, že v Najsvätejšej sviatosti oltárnej pod spôsobom chleba je prítomný sám Ježiš Kristus ako Boh a človek.

Roku 1926 bol usporiadaný Svetový eucharistický kongres v Amerike v meste Chicago, v dňoch 20. – 24. júna, prihlásilo sa naň viac ako milión veriacich z celého sveta. Nebolo krajiny, odkiaľ by neboli putovali na toto stretnutie. Aj zo Slovenska sa viacerí veriaci, pod vedením našich arcipastierov – biskupov zúčastnili kongresu. Chicago má asi jeden milión katolíckych obyvateľov, k nim vyše milióna veriacich prijalo účasť na kongrese. A tieto viac ako dva milióny katolíkov 20. júna v nedeľu na polnočných sv. omšiach v 250 chicagských kostoloch naraz pristúpili k sv. prijímaniu.

Pri 4000 oltároch 4000 kňazov rozdávalo Najsvätejšiu sviatosť oltárnu. Avšak, v ten istý čas i po celom svete mnohí veriaci, ktorí nemohli putovať do Chicaga, pristúpili k sv. prijímaniu, a tým sa v duchu spojili s chicagskými pútnikmi. V pondelok 21. júna bola pod holým nebom na vojenskom cvičisku sv. omša. Pri tejto sv. omši spieval spevokol pozostávajúci zo šesťdesiat tisíc dietok. Vo štvrtok 24. júna bol záverečný sprievod s Najsvätejšou sviatosťou oltárnou, ktorý sa uskutočnil v záhrade chicagského kňazského seminára o veľkosti dvetisíc jutár. Najsvätejšiu sviatosť oltárnu niesol zástupca Svätého Otca, J. Em. kardinál Giovanni Bonzano štvorkilometrovou cestou ozdobenou stromami a kvetinami. S faklami išlo tristo tisíc členov spolku Najsvätejšieho mena Ježiš. Uprostred záhrady na jazere bola na člnkoch postavená kaplnka, tu slúžil zástupca Svätého Otca sv. omšu. Pred sv. omšou dva milióny veriacich spievalo hymnu Najsvätejšej sviatosti oltárnej, každý svojou vlastnou rečou, asi osemdesiatimi jazykmi.

Bola to víťazná slávnosť katolíckeho náboženstva, akú svet ešte nevidel. Menovite tristo miliónov katolíkov žijúcich na celom svete volalo k Najsvätejšej sviatosti oltárnej: „Ty si Mesiáš, Syn živého Boha.“ (Mt 16,16)

Buď požehnaný a zvelebený Bože Duchu Svätý, lebo tvojou všemohúcou silou rozšírilo sa a stalo sa takto mohutným učenie Kristovo, katolícke náboženstvo. Vzdávam vďaky Pánu Bohu, že i ja môžem byť prívržencom tohto slávneho a krásneho katolíckeho náboženstva, lebo byť katolíkom je božská česť, byť Kristovým veriaticom je najväčšia hodnosť na svete. Amen.

Text kázne vyšiel pôvodne v knihe Katechizmus v kázňach, IV. zväzok, ktorú napísal Jozef Baráczius, farár v obci Maklár (Hevešská župa, dnešné Maďarsko), knihu preložil do slovenčiny slovenský kňaz Viktor Milan, farár v obci Krivá na Orave a knižne vydal v Ružomberku 1929; pre uverejnenie na stránke Christianitas.sk bola kázeň ešte mierne upravená redakciou.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/katolicke-nabozenstvo-je-vznesene/>